

LATVIJAS SPORTA PEDAGOĢIJAS AKADĒMIJA

Brīvības gatve 333, Rīga, LV-1006

LSPA PADOME

Rīgā

2023.gada 19. jūnijā

PROTOKOLS Nr. 38

Piedalās Padomes locekļi: Sandra Rozenštoka, Dace Kārkle, Daina Krauksta, Kaspars Rožkalns, Andris Rudzītis.

LSPA pārstāv: rektors prof. Juris Grants, Studiju prorektore prof. Andra Fernāte, Attīstības un zinātnes prorektors prof. Jānis Žīdens, prof. Uldis Grāvītis.

RSU pārstāv: Administrācijas un attīstības prorektors Toms Baumanis, Attīstības un projektu departamenta direktore Ingrīda Kalviņa, Personāla departamenta direktore Dace Jasmane, Finanšu departamenta direktore Marija Hramcova, galvenā grāmatvede Aija Bogomola, Infrastruktūras departamenta direktors Dainis Zemešs.

Sēdi vada: Padomes priekšsēdētāja **Sandra Rozenštoka**.

Protokolē: sekretāre Iveta Birziņa.

Norises vieta: klātienē, 205.kabinetā.

Norises laiks: 15:00 – 16:00.

DARBA KĀRTĪBA

Par resursu koplietošanas līguma projekta apspriešanu.

DARBA GAITA

Sēdi vada LSPA Padomes priekšsēdētāja **Sandra Rozenštoka**, kura norāda, ka LSPA Padomei nav iebildumu par līguma projektu un viņa aicina augstskolas vadību izteikt priekšlikumus par šo līgumu.

Klātesošie sāk diskusiju par līgumu sistēmu, kas saistīta ar plānoto augstskolu konsolidāciju. Sagatavošanas stadijā ir vairāki dokumenti: IZM izstrādātais "Latvijas Sporta pedagoģijas akadēmijas reorganizācijas plāns", Konsolidācijas plāns, četrpusējs Sadarbības līgums, RSU un LSPA sadarbības līgums par resursu koplietošanu.

J.Grants interesējas par darba organizācijas jautājumiem, tajā skaitā par līguma noslēgšanas termiņu.

M.Hramcova ierosina līgumu noslēgt pēc iespējas ātrāk.

T.Baumanis īsumā apraksta dokumentu: Šis ir *divvirziena* līgums, kas jau šobrīd piedāvā LSPA docētājiem pieeju RSU resursiem, kas ir apmācības, datu bāzes, IT atbalsts un viss pārējais, lai sagatavotos otrajam solim, kas ir IT risinājuma ieviešana LSPA studiju un administratīvās pārvaldes procesā. RSU ierosina sekmēt cilvēkresursu attīstības sadaļu un ierosina papildināt līgumu ar 1.4. punktu, kas ļauj, ievērojot RSU kritērijus, iekļaut LSPA docētājus universitātes īstenotajā zinātnisko rezultātu motivācijas sistēmā. Viņš norāda, ka RSU pētniekiem maksā ne vien algu par pilnas slodzes ekvivalentu, bet zinātnes motivācijas sistēmas ietvaros maksā papildu bonusus.

Viņš aicina RSU Personāla departamenta direktori Daci Jasmani iepazīstināt klātesošos ar RSU īstenoto atlīdzības politiku.

D.Jasmane informē, ka RSU darba samaksu daļa 4 daļās:

A sadaļa - fiksētā darba samaksas daļa;

B sadaļa- darba samaksas mainīgā daļa, kas ir saistīta ar personas sniegumu, piemēram, RSU periodiski veic snieguma novērtējumu, lai noteiktu ikmēneša papildu piemaksu docētājiem un zinātniekiem, kas ir balstīta uz zinātniskiem rādītājiem, docētājam tiek vērtēti pedagoģiskie rādītāji;

C sadaļa – darba samaksas mainīgā daļa, kas, pirmkārt, attiecas uz zinātnes motivācijas sadaļu. Šī atalgojuma sadaļa tiek vērtēta reizi gadā, ņemot vērā 5 kritērijus: a) *publikāciju skaits* datu bāzēs un žurnālos, kam ir lielākais ietekmes (*impact*) faktors; b) *publikāciju skaits ar RSU afiliāciju*; c) *aizstāvēto promocijas darbu skaits*; d) *patenti ar RSU īpašumtiesībām*, kas reģistrēti Latvijā un ārzemēs (pēdējiem lielāks punktu skaits); e) *piesaistītie zinātniskie projekti* atbilstoši finansējuma apmēram. Ja personai izdevies piesaistīt projektu ar lielu summu, tad motivācijas programmā ir iespējams nopelnīt maksimālo summu 9 000.- eiro. RSU kā jaunumu ieviesusi arī neapstiprinātos starptautiskos projektus.

Minēto programmu RSU ieviesa 2019.gadā, un katru gadu pieaug to darbinieku skaits, kuri saņēmuši piemaksu motivācijas programmas ietvaros. Šogad piemaksu saņēma ap 300 RSU darbinieku.

D.Jasmane informē arī par citiem atalgojuma elementiem - sociālajām garantijām: studējošajiem darbiniekiem ir iespēja pieskatīšanas istabā atstāt bērnus, veselības apdrošināšana, atpūtas laika organizācija, RSU ir arī darbinieku izaugsmes un attīstības programmas, kas ietver apmācību organizēšanu un pieredzes apmaiņas pasākumus.

T.Baumanis norāda, ka daudzas no prezentācijā minētajām lietām ir iekļautas resursu koplietošanas līguma projektā.

J.Grants uzdod universitātes personāla speciālistei vairākus jautājumus.

Vai motivācijas sistēmas ietvaros docētājiem tiek vērtēts citēšanas indekss?

D.Jasmane sniedz apstiprinošu atbildi, norādot, ka RSU aprēķina vidējo rādītāju gadā un tiem docētājiem, kuriem bijis virs vidējā rādītāja, tiek piešķirts lielāks punktu skaits, bet gadījumā, ja publikācijai ir vairāki autori, tad punktu skaits tiek dalīts.

J.Grants pozitīvi novērtēja RSU ierosinājumu mācīties angļu valodu un aicina organizēt angļu valodas apmācību arī tiem docētājiem, kuri sasnieguši C1 līmeni.

D.Jasmane atzīst, ka RSU organizē zinātniskās un akadēmiskās angļu valodas kursus arī personām, kuras pārvalda svešvalodu šajā līmenī. Ja būs interese par šādiem kursiem, RSU var piedāvāt apvienoto RSU un LSPA darbinieku svešvalodas kursu, jo šobrīd ir fokuss, lai docētāji iegūtu C1 angļu valodas līmeni.

S.Rozenštoka interesējas par to: "Vai ir vēl kādi jautājumi saistībā ar resursu koplietošanas līgumu?"

J.Grants pieļauj, ka par līgumu vēl būs nepieciešamas diskusijas.

J.Židens pozitīvi novērtēja jaunās iespējas docētājiem, kuri vēlas augt un attīstīties. Viņš atbalsta RSU motivācijas programmu.

S.Rozenštoka norāda, ka LSPA bija satraukums par bibliotēku. Viņa jautā vai RSU plānos ir pārcelt bibliotēku?

I.Kalviņa norāda, ka šobrīd nav neko plānots pārcelt.

J.Židens pārjautā vai resursa koplietošanas līgums skar šo jautājumu? Un saņem noraidošu RSU pārstāvju atbildi.

J.Grants papildinot, iesniedz RSU pārstāvjiem 12.06.2023. izdruku no e-pasta sarakstes starp LSPA un RSU bibliotēku vadītājām, kurā universitātes pārstāve lūdz veikt mērvienību aprēķinus, lai varētu noteikt to, cik liela telpa nepieciešama LSPA bibliotēkas krājuma pārvietošanai. Viņš norādīja uz satraukumu LSPA par iespējamu bibliotēkas pārcelšanu uz citām telpām.

T.Baumanis norāda, ka projekta laikā nav plānots neko pārcelt, pārbīdīt un pārstrukturizēt.

M.Hramcova pieskaroties sadarbības līgumam par resursu koplietošanu, jautā: "Vai LSPA vadība saredz iespēju, ka šo līgumu varētu parakstīt līdz jūnija beigām?"

J.Grants pieļauj, ka LSPA ir nepieciešams laiks šī dokumenta izvērtēšanai. Viņš pievēršas līguma projekta Pielikumā Nr.1 pieminētajiem posmiem, kuru izpildei paredzēti dažādi termiņi. Vienlaikus viņš augstu novērtēja plānotās aktivitātes.

T.Baumanis, runājot par posmiem, norāda, ka tie ir noteikti cēloņsakarībā un viens no otra izrietoši. Lai augstskola piedāvātu savus resursus, RSU ir jāsatavojas. Universitāte piešķir LSPA piekļuvi savām sistēmām un datu bāzēm. "Ir jānosaka kādi cilvēki nāk un pieprasa IT atbalstu u.tml. Ja runa ir par līguma projekta 2.posmu, tad runa ir par fizisko infrastruktūru - tas nozīmē, ka, lai vadītu datus, tai ir fiziski jāpastāv un ir jābūt konkrētiem lietotājiem, kuri ir pilnvaroti rīkoties. Ja runa ir par procesu sinhronizēšanu, tad ir nepieciešamas apmācības un licenču iegāde u.tml. Šīs lietas ir saistītas, lai augstskolas īstenotu ieceri un sākot no

2025./2026 gada darbotos ar vienotu administratīvās pārvaldes rīku un vadības informācijas sistēmām.”

S.Rozenštoka piebilst, ka saistībā ar šo, ir paredzēta Padomes un LSPA vadības sēde, kurā varētu izskatīt šo līguma projektu. Viņa pieļāva, ka līdz mēneša beigām dokumentu izdosies parakstīt.

A.Fernāte, ņemot vērā, ka no 01.09.2023. mainās [atalgojuma] likmes, ierosina paredzēt sinhronizāciju darba noslodzēs. Viņa atzīst, ka šis ir vēl pārrunājams jautājums, jo, ja kaut ko taisās vērtēt un pārskatīt, tad ir jābūt vienotai izpratnei par noslodzēm.

M.Hramcova komentējot jautājumu par slodzēm, norāda, ka LSPA strādā jomā, kurā pedagogu atlīdzībai piemērojamais koeficients ir 1,8. MK noteikumi Nr.445 “*Pedagogu samaksas noteikumi*” pieļauj, ka pedagogam slodze ir no 600 – 1000 h, RSU strādā citā jomā, kur piemērojamais koeficients ir no 3 – 4,4 un universitātes specifika ir tāda, ka atkarībā no tās jomas, kurā darbojas fakultāte, ir dažādi nosacījumi. Līdz ar to pilnīga sinhronizācija šajā jautājumā nav iespējama, jo arī universitātes iekšienē vienota kārtība neeksistē. RSU var īstenot vienotus principus noslodzes jautājumu risināšanā, bet ir jāsaprot, ka RSU ietvaros piemēro dažādas slodzes noteikšanas sistēmas *atkarībā no finansēšanas koeficienta*.

A.Fernāte atzīst, ka, ja LSPA integrējas RSU, tad jautājums ir par to kāda būs tā sistēma, kas tiks attiecināma uz LSPA darbiniekiem.

D.Jasmane ierosina šo jautājumu pārrunāt nākamajā ekspertu tikšanās reizē, lai varētu pārņemt katras augstskolas labākās tradīcijas. LSPA noslodze tiek mērīta kontaktstundās, bet RSU piemēro pedagogiskā darba vienības, tāpēc pusēm ir jāatrod kopsaucējs kā augstskolas to var mērīt. Šobrīd pusēm ir dažādas pieejas, līdz ar to ir nepieciešama padziļināta šī jautājuma izpēte.

I.Kalviņa norāda, ka visus šos procesus ir plānots vērtēt projekta ietvaros un paredzēts, ka augstskolas veido darba grupas no nozaru speciālistiem, lai salāgotu šos procesus.

T.Baumanis papildina, ka šie jautājumi tiks risināti par projekta naudu, projekta laikā, plānveidīgi. Iespējams risinājums nebūs šogad, bet nākamgad.

I.Kalviņa aicina rēķināties, ka īsā laikā būs jāsalāgo visi biznesa procesi. Kā galvenos pieturpunktus viņa minēja : pētniecības projektus un studiju procesu modernizāciju. Tie ir jautājumi, ko puses var sākt kārtot jau šobrīd, jo neprasa lielus līdzekļus.

J.Židens pievēršas jautājumam par RSU plāniem attiecībā uz LSPA sporta infrastruktūras izmantošanu vidējā/ ilgtermiņā. Viņš pieļāva, ka RSU ir vērtējis jautājumu par LSPA sporta bāzes turpmāko izmantošanu. Viņš jautā – vai RSU domā esošo [bāzi] pārnest vai tā paliek šeit? Tas ir saistīts ar LSPA ikdienas darba jautājumu risināšanu, piemēram, vai LSPA kopā ar Aizsardzības ministriju var attīstīt šautuvi, vai risināt jautājumu par ledus halles tālāku izmantošanu studiju procesā, vai virzīt jautājumu par manēžas būvniecību u.tml. Viņš norāda, ka LSPA neiebilst, ja RSU atrod jaunu sporta bāzi, bet grib saprast LSPA attīstības virzienu, tajā skaitā, to vai LSPA kopā ar RSU piedalās siltināšanu projektu atlasēs, piemēram, dienesta viesnīcas (kopmītnes) renovācijai drīzumā varētu būt pieejams ES finansējums. Viņš aicina RSU pārstāvjus atklāt universitātes plānus attiecībā uz esošo LSPA sporta bāzes tālāko

izmantošanu, lai būtu skaidrs vai LSPA ieguldīt savu resursu esošās infrastruktūras uzlabošanā. Vai tomēr pretēji – LSPA rēķinās, ka paies 2 -3 gadi un būs cits virziens. Viņš pieļāva, ka arī RSU nav līdz galam skaidrības par šo jautājumu.

T.Baumanis nevarēja pateikt LSPA lokācijas vietu nākotnē un viens no iemesliem ir, ka RSU vēl nesaprot LSPA darbības virzienu. Minētā iemesla dēļ ir nepieciešams līgums par resursu koplietošanu, lai tuvinātu izpratni starp augstskolām un šādā veidā nonāktu pie adekvātas atbildes. Pēc viņa teiktā, RSU Senāta un Padomes sēdē apstiprināti RSU priekšlikumi Konsolidācijas plānā, kas nosaka, ka LSPA būs struktūrvienība universitātes sastāvā, kas saglabās līdzšinējo nosaukumu. Lai arī tā būs atsevišķa struktūrvienība, no administratīvā procesa viedokļa struktūrvienība tiks vadīta atbilstoši RSU administratīvajai praksei, lai nodrošinātu studiju procesa nepārtrauktību. Lielāka attīstības plāna detalizācija šobrīd nav zināma. Viņš norāda, ka LSPA ir autonoma iestāde, kurai nav liegts piesaistīt finansējumu [savu vajadzību nodrošināšanai] un vajag to darīt.

I.Kalviņa norāda, ka viens no pirmajiem uzdevumiem RSU ir saprast LSPA telpu noslodzi. Lai RSU spētu pieņemt lēmumus, universitātei ir jābūt pieejamai skaidrai, adekvātai informācijai, cik daudz telpas ir nepieciešamas. Viņa pieļāva, ka IZM līdzekļus ēkām nedos, tāpēc jautājums ir par to : “Cik ilgi iestāde šādā veidā var pastāvēt?” Viņa puda viedokli, ka kopīgi strādājot pie satura, lielākoties runa ir par studiju procesu, domājot kā to var organizēt un/vai pārorganizēt un iespējams puses var nonākt pie ļoti labiem risinājumiem – par daļēju studiju procesa realizāciju RSU un LSPA un vai šobrīd pieejamās nacionālajās sporta bāzēs. Ja LSPA netiks piešķirts papildu finansējums, ir jāsaprot, ka 34 milj. eiro [finansējumu] nav reāli piesaistīt.

U.Grāvītis norāda, ka audita uzrādītais nepieciešamo investīciju apjoms ir uzkrājies kopš 1961.gada un šo problēmu nevarēs likvidēt ne 2 dienās, ne 2 gados un ir jāpieņemro pakāpenība, izvērtējot veicamās prioritātes noteiktā secībā.

T.Baumanis aicināja domāt par to, kas ir nepieciešams un ko LSPA var samaksāt.

J.Židens norāda, ka tas ir arī komplekss jautājums, piemēram, ja studiju programmu “Fizioterapija” pārņem RSU, tas nozīmē, ka atbrīvojas telpas un samazināsies esošo telpu noslodze, līdz ar to mainīsies aprēķins komunālo pakalpojumu (elektrībai, apkurei, ūdens apgādei un kanalizācijai) patēriņam.

T.Baumanis pieskaras studiju programmu sadalījumam. No 6 programmām, RSU pārņems divas - doktorantūras studiju programmu “Sporta zinātne” un studiju programmu “Fizioterapija”, visas pārējās programmas aiziet LSPA virzienā, t.sk., tās, kas ir RSU pārziņā (sadaļā), ko organizē veselības un uztura katedra. Viņš uzskata, ka tas ir objektīvs process.

U.Grāvītis pievēršas LSPA sporta infrastruktūras jautājumam, un rosina strādāt kopā pie LSPA sporta infrastruktūras, ja sākot ar 2026. gadu tiek izveidota viena iestāde. Viņaprāt, LSPA ir vienīgā augstskola, kurai ir kampuss, kur vienā teritorijā ir izvietota kopmītne un studiju vieta. Pēc viņa domām, to vajadzētu izmantot kā šīs struktūrvienības priekšrocību. Kā priekšrocību

sporta infrastruktūras attīstībai viņš min, ka sporta objektus var izmantot ne vien studiju procesā, bet gan praktiskai darbībai, lai studējošiem nav jāmeklē prakses vietas. Tas ir tas lielais ieguvums no šādas idejas.

T.Baumanis norāda, ka gadījumā, ja izdodas izstrādāt biznesa plānu par to, kā atpelnīt investētos līdzekļus pēc 20 gadiem, augstskolas var strādāt pie šāda plāna.

M.Hramcova norāda, ka tieši tādēļ RSU grib strukturēt un paskatīties uz datiem, lai universitāte var saprast esošās infrastruktūras uzturēšanas izmaksas. RSU interesē, vai šeit ir atbilstoša telpu noslodze, ja tādas nav - jādodomā kā šīs telpas varēs iznomāt un vai pietiks līdzekļu esošo ēku uzturēšanai. Pēc viņas teiktā, pārāk daudz platības nav nemaz labi augstskolai, jo tad var rasties problēmas ar ēku uzturēšanu.

I.Kalviņa aicina domāt par biznesa plānu. Viņa pieļāva, ka varētu pievērsties šim jautājumam nākotnē, bet šobrīd, ņemot vērā konsolidācijas plānu, viņa saprot, ka puses ir vienojušies par studiju procesa reformēšanu, lai studiju programmas nedublētos un augstskolas nekonkurētu savā starpā. Pusēm jāstrādā, lai izveidotu loģiskas studiju programmas saskaņā ar iestāžu stratēģisko specializāciju. Attiecībā uz pētniecības projektiem, viņa pieļāva, ka tie būs atklāti konkursi. Lai nebūtu diskusijas par to, kurš izvēlas ekspertus, RSU ir gatavi izvēlēties LZP ekspertu, kas izvēlas pieredzējušus ekspertus, kuri vērtēs projektus. Viņa aicina strādāt kopā pie kritērijiem pēc kuriem vērtēs iesniegtos projektus. RSU vēlas uzsvērt sadarbību projektu īstenošanā. Attiecībā uz lielajiem pētniecības grantiem, RSU redz sadarbību starp augstskolām, kas varētu veicināt publikāciju skaita pieaugumu un skatīties kādus virzienus var kopīgi attīstīt tālāk. Pārvaldības procesi ir jāsinchronizē, izmantojot RSU resursus, ko universitāte ir izveidojusi. Viņa pieļāva, ka sadarbojoties digitalizācijas ietvaros, var rasties vēl kādi jauni pārvaldības rīki. Attiecībā uz infrastruktūru, RSU šobrīd nevar atbildēt par investīcijām. Viņa pieļauj, ka iespējams vajadzēs plānot kādus papildu izdevumus, taču pirms tam RSU vēlas saprast telpu noslodzi.

Runājot par biznesa plāna izstrādi – viņa uzskata, ka ir jāsaprot, cik ilgi esošā infrastruktūra var pastāvēt bez jebkādiem uzlabojumiem. Viņa aicināja izpildīt ēku drošu ekspluatācijas noteikumu ievērošanu, ņemot vērā BVKB norādījumus un pieļauj uzraudzības iestāžu pārbaužu pieaugumu tiklīdz LSPA būs RSU struktūrvienība.

D.Zemešs norāda, ka RSU ir piedzīvojusi vairākas situācijas, kad tiklīdz īpašums Zemesgrāmatā ir ierakstīts kā universitātes īpašums, tad uzraugošo institūciju pārstāvji vērsas ar vēstulēm, kas satur dažādu izmaksu amplitūdu pieprasījumus. Viņš to nosauca kā vienu no konsolidācijas riskiem.

U.Grāvītis norāda, ka LSPA līdz šim ir veiksmīgi tikusi galā ar uzraugošo institūciju norādīto trūkumu novēršanā.

I.Kalviņa uzsver, ka konsolidācijas līdzekļus izmantos, lai LSPA veiksmīgāk integrētos RSU, neapdraudot universitātes iestrādes, kas veiksmīgi darbojušās līdz šim. Viņa pieļauj, ka ir jāizstrādā plāns, kurā noteiktu – cik lielai ir jābūt studiju maksai, lai varētu investēt un atjaunot LSPA infrastruktūru.

J.Židens norāda, ka pārnesot "Fizioterapiju" uz RSU, LSPA izmaksas uz vienu kvadrātmetru palielināsies. Vienlaikus viņš pauž viedokli, ka minētās studiju programmas pašizmaksa ir lētāka kā studiju programmai Sporta zinātne, ja rēķina to, cik daudz sporta nepieciešams, lai nodrošinātu studiju procesu. Jo papildītākas telpas, kas izmanto šo sporta bāzi, racionālāk tiek izmantota augstskolas infrastruktūra.

T.Baumanis uzsver, ka studiju programmu pieraksta pēc piederības, bet to var izmantot jebkur. Studiju programmu paņemt nost, nenozīmē, ka viņa nevar izmantot citu infrastruktūru.

M.Hramcova norāda, ka RSU grib palīdzēt LSPA un visas situācija tiks modelētas. Līdzīgi arī RSU strādā ar universitātes studiju programmu vadītājiem un dekāniem, kuri izsaka savas vēlmes un vīzijas. RSU attiecīgās struktūras pārstāvji iegūst datus un gatavo projekta tāmi, ņemot vērā visas nianšes.

U.Grāvītis interesējas par to, kā RSU nodrošina to speciālistu sagatavošanu, kuru programmas nav rentablas? Viņš uzsver LSPA stratēģisko specializāciju un augstskolas lomu daudzveidīgo sporta kvalifikāciju saglabāšanā un nodrošināšanā. LSPA raugās, lai tās kvalifikācijas, kas sportā parādās, tiek nodrošinātas. Piemēram, parādās BMX riteņbraukšana, LSPA ir jānodrošina šī sporta veida treneru kvalifikācija, lai arī šajā jomā strādā neliels nodarbināto skaits. Viņš jautā – kā savienot valstij nepieciešamo speciālistu sagatavošanu, vērtējot tikai ekonomisko aspektu? LSPA no tā cieš.

T.Baumanis norāda, ka visas augstskolas ir spiestas sabalansēt vajadzīgo un pelnošo aspektu. Piemēram, RSU slēdz studiju programmu "Supervīzija", tāpēc, ka tā darba tirgū nav pieprasīta. Viņš jautā vai pēc 3 gadiem vienā iestādē ir jāuztur divas savstarpēji konkurējošas studiju programmas?

I.Kalvina uzskata, ka augstskolai ir jāvērtē prioritātes, jo tā nevar vienlaicīgi nodrošināt augstus rezultātus pētniecībā un maksāt labas algas personālam, ja visu gribēs "turēt mājās". Minētā iemesla dēļ, RSU meklē veidus kā pielāgoties situācijai. Runājot par šauru specializāciju, viņa ierosina domāt par studiju procesa reorganizāciju un pārstrukturēšanu, kā arī maksimāli noslogot savas telpas, lai nodrošinātu racionālu esošo telpu izmantošanu.

D.Zemešs papildina, ka šajā ziņā labi strādā digitālās tehnoloģijas, kas ļauj izsekot telpu noslodzei – cik cilvēki ir telpā un cik % tā ir brīva, kas ļauj organizēt studiju procesu divās maiņās. Viņš norāda, cik svarīgi ir nodrošināt datu pieeju, kas šajā kontekstā vēl priekšā. Svarīga ir secība – vispirms ir ievākt datus un pēc tam secināt, nevis otrādi.

J.Židens atsaucās uz 2008.gada krīzi, kad LSPA bija daudz kas jāpārorganizē un jāmaina saimniekošanas veids. Tomēr augstskola līdz pēdējam savā darbībā cenšas studējošam nodrošināt kvalitāti, t.sk. mazās kvalifikācijas ar 2-3 studentiem,

I.Kalviņa norāda uz līdzīgām tendencēm RSU un norāda, ka programmām nav jābūt dārgākām par to pašizmaksu.

A.Fernāte vēlas noskaidrot šī līguma statusu. Vai tas tiks integrēts konsolidācijas līgumā?

T.Baumanis pauž viedokli, ka līgumu nav nepieciešams integrēt konsolidācijas līgumā.

A.Fernāte norāda, ka vērtējot šo līgumu, procesi, kas tajā minēti daļēji pārklājas, ar ANM procesiem. Viņa jautā : “Vai līgumos neradīsies pretrunas?”

I.Kalviņa uzskata, ka līgums ir veids kā puses varētu sākt uzrunāt viena otru, lai būtu leģitīms pamats iegūt un apstrādāt datus un varētu nodrošināt to, lai 2026. gadā iestāžu apvienošana notiktu bez būtiskiem šķēršļiem. Viņa atgādināja, ka ANM līdzekļi būs pieejami līdz 2026.gada 30.jūnijam, tāpēc virkne jautājumu ir jāsakārto pirms tam, lai šos līdzekļus varētu apgūt termiņā. Šis līgums uzsāk sadarbības procesus, ANM paredzēs finansējumu konkrētu uzdevumu veikšanai.

Viņa arī aicina diskutēt par studiju programmu konsolidācijas procesu. Pusēm ir jāvienojas par kopīgu redzējumu par šī procesa attīstību. LSPA kā lietišķā tipa augstskola tiek pievienota RSU, kas ir zinātnes universitāte, līdz ar to “uzsvāri, rādītāji un prasības mainās”. Viņa arī norādīja, ka pirmā līmeņa studiju programmas vairs nav zinātnes universitātes produkts. Pusēm kopīgi ir jādomā par tiem instrumentiem, kas piemērojami tālākizglītībai un biznesa videi, lai attīstītu sadarbību šajā jomā.

PADOMES SĒDĒ NOLĒMA:

1. Pieņemt zināšanai pušu viedokļus par resursu koplietošanas līguma projektu;
2. Vērtēt iespējas veidot kopīgas darba grupas šī līguma un Konsolidācijas plāna izpildei nepieciešamajos jautājumos.

LSPA Padomes priekšsēdētāja

Sandra Rozenštoka

Padomes sekretāre

Iveta Birziņa